

Til

Europaudvalgets medlemmer og stedfortrædere
samt de danske repræsentanter i Konventet

Mødet med Noëlle Lenoir og Bertel Haarder i DUPI den 10. september 2002

Under overskriften "The Future of the European Union and the Convention" kom den franske Europaminister Ms Noëlle LENOIR og den danske Europaminister Bertel HAARDER med hver deres indlæg ved et møde på Dansk Udenrigspolitisk Institut (DUPI) den 10. september 2002.

Deres indlæg koncentrerede sig om følgende punkter:

De nationale parlamenter i EU

Noëlle LENOIR refererede til sit besøg i Folketingets Europaudvalg tidligere på dagen, og fremhævede Europaudvalgets inddragelse i den danske EU-politik som et eksempel Frankrig kunne lære meget af. Hun så med sympati på den europæiske "trend" i retning af øget inddragelse af de nationale parlamenter i de nationale regeringers EU-politik.

Bertel HAARDER slog til lyd for et reformeret COSAC – der skulle omdøbes til Parlamenternes Råd – og tildeles reel kompetence. Han foreslog desuden indførelsen af en mekanisme, som de nationale og regionale parlamenter vil kunne benytte for at sikre overholdelsen af subsidiaritetsprincippet.

Udvidelsen

Lenoir understregede Frankrigs uforbeholdne støtte til udvidelsen. Udover de samlede økonomiske fordele fremhævede hun også de politiske og strategiske fordele, samt det moralske ansvar for at få samlet Europa efter 50 års bipolaritet.

Bertel Haarder gentog formandskabets velkendte synspunkter, herunder strategien om ikke at gøre udvidelsen afhængig af en afsluttet landbrugsreform. Der vil dog kunne blive udarbejdet visse overordnede retningslinier for en landbrugsreform under det danske formandskab, tilføjede han.

Europæisk lederskab

Lenoir fremhævede EU's særlige triangulære struktur, hvor magten var delt mellem Kommission, Råd og Parlament, som et vigtigt fundament. Hun var imod en direkte valgt kommissionsformand, idet dette ville føre til en uheldig politisering og dermed svækkelse af Kommissionen.

Bertel Haarder lagde også stor vægt på, at Kommissionen ikke måtte svækkes. Han påpegede modsat Lenoir, at en direkte eller indirekte valgt kommissionsformand ville kunne styrke Kommissionens demokratiske legitimitet, og dermed også styrke Kommissionens rolle.

Lenoir fandt det afgørende nødvendigt, at EU's instrumenter og lovgivningsprocedurer blev forenklet. Ikke mindst for at gøre EU mere forståelig og gennemskuelig for borgerne.

EU måtte endvidere indrettes til bedre at kunne håndtere globale trusler. Dette ville dels kræve udviklingen af en fælles forsvarspolitik og dels opbyggelsen af en stærkere personificering af Unionen der vil kunne tale med én stemme på Europas vegne, sagde hun. Hun tilføjede, at en sådan talsmand ikke blot skulle være formidler, men have reel kompetence på baggrund af et mandat fra Rådet.

En europæisk forfatning

Ingen af oplægsholderne forestillede sig en egentlig europæisk føderation, hvor medlemsstaterne ville blive kørt ud på et sidespor. Haarder mente, at en eventuel fremtidig europæisk forfatning reelt ville få karakter af en traktat, som løbende vil kunne ændres på EU's regeringskonferencer. Han foreslog, at en forfatning skulle indeholde procedurer for udtrædelse af Unionen samt procedurer for håndtering af situationer, hvor et medlemsland vælger at blokere for en fælles løsning. Derudover foreslog han, at der i forfatningen blev indskrevet en reference til charteret for fundamentale rettigheder.

Med venlig hilsen

Peter Riis